

som styre Rigsdagstidendens Udgivelse, og jeg kan altsaa fuldkommen henholde mig til de ærede Herrer, naar jeg paastaer, at den Bemærkning, der blev gjort af det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Fischer), er fuldkommen urigtig.

Fischer: Mit eneste Svar til den ærede sidste Taler (A. Hage) er dette, at jeg ikke med et eneste Ord har antydet, at han skulde have nogen Deel i, at hiin Yttring ikke findes i Rigsdagstidenden; jeg har ikke med et eneste Ord antydet det, altsaa vil den ærede Rigsdagsmand see, at han meget godt kunde have sparet den Retfærdiggjørelse, som han nu er fremkommet med. Under Forhandlingerne om Frederikshavns Havn har jeg bemærket, at der i Rigsdagstidenden mangler en Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand, som saaldt ved første Behandling af den nævnte Sag; — den mangler. Denne Udtalelse blev imødegaaet af den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune), og dennes Bemærkning findes i Rigsdagstidenden; i Tidenden findes fremdeles nogle Bemærkninger af den ærede Indenrigsminister, hvormed han indledede sit Foredrag, der ganske aabenbart havde Hensyn til de samme Ytringer af den ærede Rigsdagsmand fra Mariager (A. Hage). — Denne ærede Rigsdagsmand antydede fremdeles, at jeg skulde have sagt eller meent, at han havde personlige Hensigter med at henvise os til Græsholmene; jeg har aldeles ikke ladet et eneste Ord falde om noget personligt Hensyn, men jeg har sagt, at den ærede Rigsdagsmand havde Hensigter med Græsholmene, at disse Hensigter gif ud paa der at indrette en Havn til meget store Skibe, og jeg har henledet Thingets Opmærksomhed paa, at det vilde være et dyrt Anlæg, at de ærede Herrer, der ved at følge Rigsdagsmanden for Mariager gjorde Regning paa at vise Sparommelighed, vilde gjøre Regning uden Bæret, thi den ærede Rigsdagsmand vilde blive dyr til Slutningen. Jeg har ikke siden havt mindste Anledning til at forandre disse mine Anstuelser; jeg gjentager dette, og jeg staaer ved ethvert Ord, jeg har sagt.

Den høitærede Cultusminister bemærkede, at jeg skulde have udtalt mig, som om jeg an-

tog, at det var hans Mening at give sig selv en Instrux paa en saadan Maade, at den ene Deel deraf kunde bruges til at omgaae den anden. Jeg har sagt, at jeg ønskede, at den ærede Minister var bleven staaende ved den første Deel af sit Foredrag, da de sidste Hensyn kunne bruges — jeg har meent af Commissionerne — til at omgaae det, der i hans Udtalelse opstillede som Hovedformalet for disse Commissioner. Hvorvidt disse Ord ere rigtige eller ikke, skal jeg overlade til Enhver at dømme om; jeg troer, at de ere fuldt berettigede. Hvad den ærede Minister eksempelvis har anført, anseer jeg for rigtigt; benyttes de sidste Hensyn paa denne Maade, da staaer endnu det første, som skulde være Hovedtanken, ved Magt, og da anseer jeg de sidste Hensyn for at være berettigede; men de ere i sig selv vilkaarlige, og gjør man dem for stærkt gjældende, da kunne de misbruges paa en saadan Maade, at det, der skulde være Hovedformalet, ikke bliver opnaaet.

Formanden: Uagtet Spørgsmaalet, hvorvidt Ytringer under en anden Sags Behandling ere komne ind eller ikke komne ind i Rigsdagstidenden, ikke hører under Finantslovens sidste og eneste Behandling, skal jeg dog, da det er blevet bragt paa Bane her og navnlig efter den Maade, hvorpaa den sidste ærede Taler for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Fischer) udtalte sig, bemærke, at den ærede Taler uden Tvivl befinder sig i Misforstaaelse. De Ytringer, som den ærede Rigsdagsmand sigtede til og som han formener, at Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ste Valgfreds (A. Hage) har udtalt under en tidligere Behandling af Lovforslaget om Frederikshavns Havn og ikke findes i Tidenden ved Forhandlingerne om den nævnte Sag, ere nemlig ikke udtalte under bemeldte Sags første Behandling, men derimod under Finantslovens første Behandling, og der findes Ytringerne paa deres Sted i Rigsdagstidenden.

Fischer: Jeg maa gjøre den ærede Formand opmærksom paa, at det ikke er mig, men ham, der befinder sig i en Vildfarelse. De Udtryk, jeg savnede, findes hverken, hvor første